

AUKSODĖ

Auksodiškis poetas Bladis Raustys rašė:

Vakarais, kai driekias rūkas virš upelio Vadaksties,

Žilvičiuos lakšutė supas visą naktį ji čiulbės.

Grįžtu per lauką, žiedais nusėta, padangėj gieda vyturys.

Grįžtu į kaimą numylėtą, į Auksodę grįžtu šįryt.

Vo dabar aš jums papuorinsio, kap tèn bova, iš kor tas Auksuodės pavadėnėms, dėl kuo kėtė žmuonys tų kaimą dar Auksūdžio vadėn ėr kumet viel vėskas atsėstuos į sava vėitas.

Išplieskėt ausis, išsėžiukėt, klausykėt ėr nežiupsukėt.

Žynė pasveikėnėms Auksuodiškių susėtėkėma dalyvėms

Sveikėno vėsus gause susėrinkos,

Kor nu sena gyvena jūsa buoče linksmė.

Kor Atsėinie ėr Kuininie mergas apynius rinka,

Vo vaike su buočes paviesie salyklą daigėna.

Kor alos par švėntės opales tekiejė,

Par barzdas varviejė, bet őr užkost'ė kou turiejė.

Gerė őr gera buoče čė gyvena,

Gerus vakus augėna, patys ėlga nesena...

Poikė kaima suodže baise išretiejė...

Gera, jūs neužmėršuot,– vėsė sugužiejuot.

Iš pašalių toliausių į gėmtėnė sava.

Vo dabar jums priminsio, kap iš tėkrujų čė bova.

Auksuodės praeitis ir ateitis

Priš daug daug metų čė gers žmuogos gyvena,

Aplink koklė trobelė suodna pasodėna.

Su meilė augints suodnos poike deriejė.

Vobola auksaspalve iš tuola žibiejė.

Tas skanes voboleleles žmuogos vėsus vaišėna,

Vėsa kaimą tų žmuonys Auksuodė vadėna.

Kas par metus nors vėina auksa vuobol' suvalgė,

Tuo nė lėgas nepoulė, nė pėktoma nevaldė.

Ožoula šimtamete nu audrų suodną gynė,

Vuobelys vės saldesnius vobulelius augėna.

Laižovėške, porplėške suodna tuok'ė neturiejė,

Sveikų vakų ər meilės bišk'i anims pavydiejė.

Vėina kartą tuo vėituo baisi audra pakėla,

Tėkro pragara ognė žaibą suodžio užgriova.

Apgaub'ė gaisra ognės ne tik koklė trobelė,

Bet ər eglės, ər vėišnės, ər auksa vobeletės.

Auks' suoda deg! Vėins kėtam šaukė žmuonys

Ė gesintė skubiejė gaisrą kap kas išmanė.

Vėsa puikiujj suodžio joudas sūdyj nukluojė,

Nusėmėnė žmonele kų daryt' nežėnuojė.

Pavydėje kaimyna matė, kap tėi dejava,

Šaipies iš anų pėkta, auksūdes pravardžiava.

Ėr dabar kas kam brongos kuožnos aiške pasaka;

Vėinė sūdis tik atmėn, kėtė auksą dar mata.

Kumet viel puiki suodna kuožnos vėins užaugins,

Bus turtingė viel žmuonys, tėkrą laimė pažins.

Pranašystė ton svarbė šėndėin jums apsakau,

Tad nebgaiškėt, sodinkėt vėsė suodnus greičiau.

Kad būt vaka laimingė, kad mokieto myliet,

Kad pas daktarus lėgų jums ėiškuot'ė nebreikiet'o.

Kad viel draugėška žmuonys čė gyventė pradiet'o,

Kad ėiškuot'ė kėtor laimės daugiau nieks nebnoriet'o.

2004.07.07. to pranašystė užrašė [Untuons Jokubavičios.](#)

Žiupsnis žinių iš istorinių raštų:

Pagal Vėikšnių seniūna raštus, 1660m Auksuodės kaimė bova trys dūma (ūke, katrūs truobas bova su kamėnas).

1775 metų liepos 24 dienos veiknių seniūna inventuorėzacijos raštų šioje jau minėtoje 29 dūma, katrėi mokiejė činša 1120 kapų grašių, 1 šeštuką, ir 28 šėina vežimus. Kaimė bova 2 karčemas, katruos priklausė Zelma Eliašou. Tas činša mokiejė 100 kapų grašių.

Veiknių seniūna ataskaituos' Biržuvienų dvara grafou, Žemaitėjės kašteljuonou Aduomou Gorskiou 1775 metas suminietė baguotesnė, činšą mokiejė auksuodėške:

1. Mėkuols Narbutis,

2. Juons Ramanauskis,

3. Untuons Januškis,

4. Mėkuols Brydis,

5. Stanisluovs Ramanauskis,

6. Sėmuons Šlauderys,

7. Petros Januškis,

8.Jūzaps Šiupys,

9.Mėkuols Dargis,

10.Juons Šaulys,

11.Baltrameijos Žibutis,

12.Jūzaps Kentras,

13.Stanisluovs Dargis,

14.Stanisluovs Šlaustys,

15.Untuons Šlaustys,

16.Mėkuols Kinčėns,

17. Vytauts Vėrkutis,

18. Bladis Skurvyds,

19. Juons Liaugmėns,

20. Jurgis Liaugmėns,

21. Jokūbs Liaugmėns,

22. Kazimiers Krūtėnis,

23. Kazimiers Kėršis,

24. Juons Skabeika,

25. Kaspars Januškis,

26. Tuoms Nuorvaišos,

27. Jūzaps Matušauskis,

28. Stepuons Kuzminskis,

29. Jurgis Skurvyds.

Kap matuom, jau 300 metų Auksuodie gera gyvena duorė ūkininka, myliejė žmuonas, augėna vakus, džiaugies gyvenėmo.

Cituoiant mūsų straipsnius prašome pateikti nuorodą į originalą.

<http://aistis.eu>

[Antanas Jokubavičius](#)

//